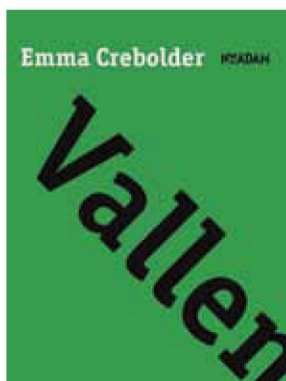

Emma Crebolder, *Vallen*. [Amsterdam:] Nieuw Amsterdam Uitgevers, 2012. ISBN 978 90 468 1221 1, € 17,50.

In het werk van Emma Crebolder vermengen zich poëzie en puzzel. Dat gold zeker voor haar vorige bundel *Vergeten* (2010) waarin je steeds naar het slechts met puntjes aangegeven sleutelwoord moest raden. In haar nieuwe boek *Vallen* heeft de schrijfster zich een

andere opdracht gesteld. In elk gedicht verwerkt ze woorden waarin het begrip ‘val’ voorkomt. ‘Bevallig’ is het eerste woord, terwijl het laatste gedicht over de ‘valbijldatum’ handelt. Maar dan met een valbijlachtige afbreking geschreven: ‘valbijl-/datum’.

Ook deze keer mag de lezer puzzelen, bijvoorbeeld op de regel ‘Zij schoot de klodde met de klakbuis af’. Ik durf wel te verklappen dat het naslaan van het *Woordenboek der Zeeuwse dialecten* hier helpt. Het woordenboek met de taal van haar jeugd, de taal van Zeeuws-Vlaanderen waar zij zeventig jaar geleden, te Sint-Jansteen geboren werd.

Zoals gebruikelijk in de vele dichtbundels die ze sinds 1979 publiceerde, bevat *Vallen* nogal wat jeugdherinneringen. Er is zelfs sprake van ‘een onbemande herinnering: door stroom en wind uit koers geraakt’. Mooi is dat, en zo stuit je op meer mooie zinnen, onverwacht genoeg. Want wanneer je omschrijft wat Emma Crebolder in deze bundel heeft gedaan, klinkt het of ze zich in een dwangbuis heeft gehuld.

Alle gedichten tellen vijf strak geordende strofen van twee regels. En vallen is dus in elk vers verplicht. Dat leidt een enkele keer tot stijve regels als ‘Tussen valincidenten kabbelden/ de jaren als een mak interval.’ Veel vaker zijn deze gedichten vol leven. De woorden ‘valkruid’, ‘valscherf’, ‘vlasafval’, ‘knieval’ enzovoorts blijken geen valstrik voor de dichteres, ze leiden eerder tot een aanval van inspiratie. Vallen, viel, gevallen, deze dichtertelijke onderneming gaat steeds meer bevallen. Emma Crebolder puurt uit de puzzel poëzie. (MM)